

[Chr. A. Christiansen.]

over, at de søger et Erhverv, hvor de kan faa den fornødne Tid til at dyrke deres Interesser?

Fagenes og Industriernes Arbejdere har den Fordel, at de kan fremsætte deres Ønsker og Krav over for centraliserede Arbejdsgiverorganisationer og derigennem faa dem belyst, forhandlet og ført frem til Afgørelse. Herved er man naaet frem til 8 Timers Dagen. Landbrugets Arbejdere har kun paa begrænsede Omraader Mulighed herfor. Arbejdstiden i Landbruget kan ikke ordnes etapevis og i geografiske Zoner. Vilkaarene maa være ens for hele Landet.

Det er min bestemte Opfattelse, at Lovgivningsmagten har Pligt til at gribe ind paa dette Omraade, som det er sket i Sverige. Og det er min Opfattelse, at Landbrugene ganske simpelt ikke har Raad til vedblivende at skyde Arbejdskraften fra sig ved stødigt at forlange samme Arbejdstid som den, der var gældende i Stavnsbaandets og Hoveriets mørke Tid. Danske Bønder er, historisk set, berømte for deres Kærlighed til Frihed og Uafhængighed. Deres Frihedstrang har trukket blodige Striber i vort Fædrelands Historie. Tror danske Bønder, at danske Landarbejdere er i Besiddelse af mindre Kraft? Tror man ikke, at deres Vilje til Frihed er lige saa ubændig og lige saa sejt? Kampmetoderne kan skifte gennem Tiderne, men Aanden er den samme. Landarbejderne har for længst rejst Kravet om Ligeberettigelse med de øvrige Arbejdere, og de tager ikke dette Krav tilbage. Der er Ting, som tyder paa, at det kan komme til Storkamp om dette Spørgsmaal inden saa lang Tid. Og med mit Kendskab til Mentaliteten er det min Opfattelse, at saa vil Landarbejderne enten sejre eller helt forlade Landbruget. Der vil snart aabne sig Muligheder igen for Udvandring, og selv om Arbejdstiden i nogle oversøiske Lande maaske ikke er kortere end hos os, er der langt større Muligheder for at erhverve Jord og blive selvstændige. Og mon det ikke er de bedste, der tænker mest paa Fremtiden?

Vort Parti er af den Opfattelse, at Lovgivningsmagten ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til at gribe ind i dette Forhold, da det ser ud til, at det ikke kan ændres paa frivillig Maade. Vort Parti vil gerne kraftigt anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting, og vi er naturligvis villige til at drøfte Lovforslagets Bestemmelser i et Udvalg.

Horn: Jeg har for kort Tid siden i det høje Ting haft Lejlighed til at give Udtryk

for socialdemokratiske Synspunkter angaaende Arbejdstiden i Landbruget, saaledes som det er udtrykt i vort Partis Efterkrigstidsprogram. Heri er nedlagt vort principielle Synspunkt, og jeg kan for saa vidt afstaa fra at komme ind derpaa, men skal henvise til, hvad jeg dengang sagde — det staaar at læse i Rigsdagstidende Sp. 1457 ff.

Herudover vil jeg gerne have Lejlighed til at gøre nogle faa Bemærkninger i Relation til de Synspunkter, som gøres gældende fra Landbrugserhvervets Side angaaende manglende Arbejdskraft, saaledes som vi har hørt det her i det høje Ting i den seneste Tid, ogsaa i Dag.

Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af det Synspunkt, som Landbruget gør gældende, gaaende ud paa at en kortere Arbejdstid og lige Ferie med de øvrige Arbejdere her i Landet ikke skulde have nogen Betydning med Hensyn til at fremskaffe den nødvendige Arbejdskraft til Landbruget. Det er naturligvis ikke ene afgørende for dette Forhold, men det er dog rimelige Krav, hvis Opfyldelse i alt Fald vil have væsentlig Betydning i Retning af at skaffe tilstrækkelig Arbejdskraft. Jeg vil betragte det som to meget vigtige forebyggende Foranstaltninger og som uforstaaeligt, hvis ikke Landbruget vil være medvirkende til at bringe disse to Ting til Udførelse, saaledes at vi kan faa en rimelig Ordning for de paa-gældende Medborgere og for Landbrugserhvervet som saadant. Forholdet er det, at vi maa tage alle Muligheder i Betragtning og udnytte dem, vi klarer det ikke ved at vedblive at snakke om, at det Spørgsmaal nok ordner sig, men lad os vente og se. Vi har set, at den Kommission, der har behandlet Husassistentproblemet, har været enig om, at kortere Arbejdstid for Husassistenter er en af de Ting, som vil betyde, at det vil blive lettere at skaffe huslig Medhjælp. Man er ganske vist ikke naaet til at fremsætte et enstemmigt Forslag derom, men af Betænkningen fremgaar det, man fra alle Sider erkender, at her er i alt Fald en af Vejene frem til en Løsning. Det gælder ogsaa Spørgsmaalet om Ferieregler for Husassistenterne, der i lovmæssig Henseende sorterer under Medhjælperloven ligesom den yngre Del af den mandlige Arbejdskraft i Landbruget.

Efter de Toner, som vi hørte før Valget fra Regeringspartiet og dets Støttepartier om nye sociale Linier, maa jeg tro, at vi skulde være naaet til det Tidspunkt, hvor vi her i Tinget vilde kunne naa til en Forstaaelse, vilde kunne naa frem til en Ordning, saa vi ikke skal fortsætte med det Tov-